

2
2007

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

PUGGING • Konfirmasjon for 70 år siden • 6

ESELET • Hvor er du i palmesøndags opptoget? • 14

MUSLIM • Troende muslimer i møte med norsk kultur • 10-11

UTENFOR INNENFOR

«Kirken den er et gammelt hus. Står om enn tårnene faller.»

Salmen vi i generasjoner lærte på skolen, beskriver en kirke som er høyst oppegående, alle gamle og dels falleferdige kirkebygg til tross. Kirkebygga i Fjære er ikke falleferdige,

men
...

det er på høy tid å tenke høyt omkring et nytt, tjenlig kirkebygg på Fevik, hvor det er plass innenfor, og som kan møte virkeligheten utenfor.

Drømmen om en ny kirke på Fevik tar form

side 8-9

Påskevandring i kirkene for om lag 170 barn

SIDE 4-5

UTENFOR INNENFOR

Bygget av levende stener

Kirken den er et gammelt hus, står om enn tårnene faller; tårnene mange sank i grus, klokker enn kimer og kaller, kaller på gammel og på ung, mest dog på sjelen trett og tung, syk for den evige hvile.

Himlenes Gud visst ei bebor hus våre hender kan bygge, Arkepaulunet* var på jord kun av hans tempel en skygge, selv dog en bolig underfull bygde han seg i oss av muld, reiste av gruset i nåde.
[*Israels helligdom under ørkenvandringen. Her stod paktkisten (arken).]

Vi er Guds hus og kirke nu, bygget av levende stener, som under kors med ærlig hu troen og dåpen forener. Var vi på jord ei mer enn to, bygge dog ville han og bo hos oss med hele sin nåde.

Samles vi kan da med var drott selv i den laveste hytte, finne med Peter der er godt, tok ei all verden i bytte. Ånd er og liv i hver en stund ordet til oss av Jesu munn, ordet kun helliger huset.

Dog vare hus med kirkenavn bygget til Frelserens ære, der han de små tar mildt i favn, er oss som hjemmet så kjære. Herlige ting i dem er sagt, der har han gjort med oss sin pakt, han som oss himmerik skjønker!

Fonten oss minner om var dåp, altret om nattverdens nåde, alt med Guds ord om tro og håp og om Guds kjærlighets gåte, huset om ham hvis ord består: Kristus, i dag alt som i går evig Guds Sønn, vår gjenløser!

Den gamle salmen slår en liten kaldskvett i blodet til ivrige kirkehusbyggere. Visst ønsker vi, og trenger vi, gode kirkebygg, hvor det indre livet i menigheten kan utfolde seg. Salmistens anliggende er imidlertid at vi ikke må fortape oss i huset. Det ligger en åpenbar fare i det å bli så glad i huset at en aldeles mister målet av syne.

Som ungdomsarbeider i en Oslo-menighet fikk jeg til fulle oppleve dette. En til dels meget vanskelig ungdomsgjeng fikk «åndseliten» i menigheten til å se så rødt at de lukket både hjerte, hender og dører for dem de var satt til å være kirke for.

En kirke som ene og alene er glass og betong i skjønn forening, råtner på rot. Når vi nå løfter opp drømmen om ny kirke, må vi hjelpe hverandre å minnes hele veien at «Vi er Guds hus og kirke nu, bygget av levende stener». Eller for å si det med Benny Andersen: «Der skal mærkes at vi lever!»

Men bare Den hellige Ånd kan skape slikt liv. Bare han kan tenne en slik hellig ild og skape en slik hellig uro i kirkefolkets hjerter at kirkebygget blir et sted hvor mennesker trekkes til for å møte Ham som er kirkens Herre og som har nåde og frelse å gi til alle dem som søker ham.

Fevik kirke har vært en slik kirke for noen generasjoner. Les Anes vitnesbyrd i Min tro-spalta på side 7. Som ung jente kom hun til Fevik kirke og møtte den levende Jesus og mennesker som var levende opptatt av å fortelle om Ham.

Hvis dette blir borte trenger vi heller ikke noe nytt kirkebygg.

Peer Rødal Haugen
redaktør

Det går an å være så til de grader innenfor fellesskapet at tanken på en tilværelse utenfor nesten ikke eksisterer lenger. Innenfor koser man seg, utenfor får verden gå sin skjeve gang. Det er ikke mitt bord...
En gruppe mennesker har havnet innenfor murer eller felleskap de hadde hatt best av å unslippe. Rettsapparatet eller dårlig vennskap eller begge deler har fratatt dem muligheten til å velge mellom innenfor eller utenfor. De venter kanskje påbe-øk eller håper på et fristed når de en gang kommer ut igjen?
For vår kristne kirke representerer det et utfordring og et spørsmål om vilje til å gå inn eller ut, til ikke å være seg selv nok innenfor snevre rammer av et gudstjenestefellesskap. Hvis de helliges samfunn blir

«de heldiges samfunn» har kirka havnet på et blindspor.

Det spørs om ikke misjonsbefalingens ord «gå ut...» bør tolkes mer i retningen av «å gå ut...»?

Mange mennesker ønsker seg nok en plass i kirkefellesskapet. Men noen må komme på utsida og møte dem, og kanskje invitere dem med seg inn...

Noen mennesker blant oss har en nesten konstant opplevelse av å være utenfor; utenfor en sammenheng eller et fellesskap de lengter etter å få være en del av. Det kan skyldes egen sykdom, angst, usikkerhet, redsel eller manglende evne. Men også andres egoisme, uvilje, sinne, likegyldighet, arroganse eller uvitenhet kan reise uoverstigelige murer.

Ikkje noko anna namn enn hans

Somme dagar møter angsten alt ved medvitet si grense. Sit på sengekanten og ventar. Dei morgonane ønskjer eg at sola vende og gjekk ned att.

Kva hjelper det at Bibelen ligg like attmed og lovar ti tusen gonger at Gud ikkje vil svikte... Då hjelper ikkje vissa om at så mange har det verre enn meg

Dei morgonane hjelper det berre å kviskre eitt namn igjen og igjen og igjen: Jesus, Jesus, Jesus

Liselotte Johansson/Peder Hildor
Nynorsk ved Peer R. Haugen

Døpte i Fjære

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»

Dessverre gikk det litt i ball med fotograferingen i jula. Det førte til at bildene av de døpte 1. og 2. juledag i Fjære kirke, ikke kom med i nr. 1. Kvaliteten på noen av bildene er heller ikke den beste, men vi har valgt å trykke det vi har, slik at alle kommer med. RED.

Aslak Nakbi
Døpt i Fjære kirke 25.12.2006

Enya Elina Roksvåg
Døpt i Fjære kirke 26.12.2006

Johannes Tønnesen
Døpt i Fjære kirke 26.12.2006

Maria Ugland
Døpt i Fjære kirke 26.12.2006

Philip Van Den Beld
Døpt i Fjære kirke 26.12.2006

Tiril Terese Stokk Berentzen
Døpt i Fjære kirke 26.12.2006

Joakim Sandland Kolstad
Døpt i Fjære kirke 18. februar

Kristoffer Gryting Øygarden
Døpt i Fjære kirke 18. februar

Sigbjørn Pedersen
Døpt i Fjære kirke 18. februar

Elisa Hellerud Kolstad
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Filippa Marie Strand Flakk
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Hanne Iren Köhler
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Jens Christian Hansen
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Leah Rebecca Larsen
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Malene Refstie
Døpt i Fjære kirke 11. mars

Flere bilder av dåpsbarn på neste side ►

TIPS OSS! Vet du om en person, en aktivitet eller en sak som bør omtales i Fjæreposten? Kontakt redaktøren, eller send inn tekst og bilder selv.

NESTE utgave 24. april
Materiellfrist 11. april

www.bowling1.no

Bursdags- bowling

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling. Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

- alle kan!

BOWLING & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

Jesus og barna

De brakte små barn til ham for at han skulle legge hendene på dem og be, men disiplene viste dem bort. Da sa Jesus: «La de små barna være, og hindre dem ikke fra å komme til meg! For himmelriket tilhører slike som dem.» Og han la hendene på dem. Så dro han bort derfra.

Adrian Gauslå Stiansen
Døpt i Fjære kirke 25. mars

Axel André Bjørklund
Døpt i Fjære kirke 25. mars

Lena Haaland
Døpt i Fjære kirke 25. mars

Mathias Himle Sunde
Døpt i Fjære kirke 25. mars

Stine Åkerholm
Døpt i Fjære kirke 25. mars

Åse-Marthe Søyland
Døpt i Fjære kirke 25. mars

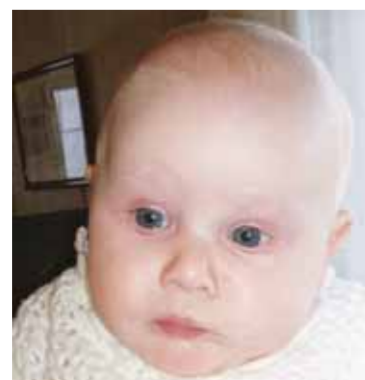
Lina Simone Gauslå
Døpt i Fjevik kirke 1. april

Emma Louise Gauslå
Døpt i Fjevik kirke 1. april

Jonas Schulz
Døpt i Fjære kirke 1. april

Mathias Forsetlund
Døpt i Fjære kirke 1. april

- trosopplæring i Fjære menighet

Snøen er borte, nå er det vår!

Det er grått og trist med en gang snøen forsvinner, men det er ikke mange dagene før vi ser at det er liv under alt det grå.

Det begynner å spire til nytt liv, det grå og triste forsvinner og snart er det grønt og fint både på bakken og på trærne. De første vårblomstene smiler mot meg og det føles som det nye livet også "smiler" inne i meg. Våren er en fantastisk flott og spennende tid, naturen har så mye å fortelle meg.

Trosopplæring handler om å "så" små frø i barnesinnene som kan spire og gro videre i livet. Det viktigste stedet der vi kan "så" noe til barna er i hjemmene. Foreldre og faddere og andre omsorgspersoner må være sitt ansvar bevisst og se verdien av de små frøene som kan gis til barna i det daglige. Kveldsbønn/sang og bordvers har stor verdi. Det som blir en vane når barna er små, vil gjerne følge dem videre i livet.

I dag er det mange fine barnebøker på markedet, bibelfortellinger fortalt på en spennende og fengende måte. Det å lese bøker for barna er et veldig nyttig bidrag i dåpsopplæringen. Dette er noe som alle kan

gjøre, og barna setter veldig pris på at voksne setter seg ned og leser. En kosetund med barna i armkroken er verdifull både for små og store!

Barn liker sang og musikk, men kanskje ikke alle foreldre er like oppdaterte på hvilke barnesanger som er mest populære. Heldigvis er det også mange flotte barnesanger på cd å få tak i. Har lyst til å anbefale søndagsskolens cd: "Alle mann på dekk". Her er det mange fengende og fine sanger. En flott gave-ide til barna, kanskje en god ide for faddere til en fadder gave på dåpsdagen.

Og om snøen av og til kan dekke over blomstene, så vet vi at når snøen forsvinner så vil det igjen spire og gro!

Fortellinger om at Jesus vasket disiplenes føtter, hører også med i påskevandringen

Jorunn Nærdal
Leder for trosopplæring (vikar)

GLIMT fra trosopplæringa andtre steder

STØRST AV ALT

Trosopplæring for gutter

Sats på kjønnsdelt ungdomsarbeid, sier Gaute Brækken som leder det nasjonale trosopplæringsprosjektet «Trosopplæring i guttegrupper».

En undersøkelse gjort av IKO-kirkelig pedagogisk senter i 2003 viser at 65 prosent av deltakerne i kristent barne- og ungdomsarbeid er jenter. Under konferansen "Gutter og Jenter i kirka", 6.-8. februar på Teologisk Fakultet, ble det arrangert verksted med fokus på å få gutter med i kristent arbeid. Utgangspunktet for verkstedet var erfaringer fra prosjektet "Trosopplæring i guttegrupper".

Velsignet være kongen, hosianna!

Hele 170 barn var med på påskevandring i kirkene i Fjære før påske. Her er det glade hosiannarop og vaiende "palmegreiner" i Fjevik kirke.

Med sangen «Velsignet være kongen, Hosianna!» og viftende «palmegreiner», var førskolebarna med på å markere inngangen til påske.

F Jorunn Nærdal
TEKST & FOTO

Igen har vi fått formidlet påskebudskapet til førskolebarna i menigheten. Alle barnehagene i menigheten var invitert, og ca. 170 barn var innom «Påskevandringene» i uka før påske. Det var Kirsti

og Jorunn fra menigheten som hadde ansvar for dette opplegget, og vi hadde 3 vandring i Fjevik kirke og 3 vandring i Fjære kirke. Påskebudskapet ble gjort levende ved at barna selv var med som aktører i en vandring fra Palmesøndag til 1. Påskedag. Hver dag hadde

sin stasjon på forskjellige steder i kirkerommet, der budskapet ble formidlet. Det hele ble avsluttet ved at alteret ble pyntet til påskefest, og barna sang og jublet for at Jesus var stått opp. Han er ikke lenger i graven, HAN LEVER!

Gaute Brækken

- Det kan ofte være attraktivt for ungdom og ha rene jente- og guttegrupper. Særlig gutter savner å være i guttegrupper, sier Brækken som er leder for programavdelingen i KFUK-KFUM-speideren.

- Gruppedynamikken

er svært forskjellig fra kjønnsblandede grupper til rene guttegrupper. En god strategi for å hindre at guttene forsvinner ut av ungdomsarbeidet kan være et mer kjønnsdelt barne- og ungdomsarbeid, mener Brækken.

- Guttene savner å bråke så mye de vil og vaske opp uten å bli kritisert av jenter. Kjønnsdeling fører også til at jenter og gutter lettere utforsker ulike kjønnsroller erfarer Brækken og viser til studiet "One of the boys" av Harriet Bjerrum Nielsen ved senter for kvinne- og kjønnsforskning. Studiet som er basert på observasjon av speidere i

alderen 11-15 år, viser at det som begge kjønn gjør når de er alene blir kjønnsfordelt når de er sammen".

- I rene guttegrupper eller jente-grupper ser vi at barna utforsker ulike kjønnsroller, men når kjønnene er blandet er rollene lagt. Jentene lager mat og vasker opp, mens guttene hugger ved og lager bål, erfarer Brækken. Han peker også på at rene guttegrupper hjelper guttene å finne ut av det med hverandre, slik at det bygges tillit til å snakke om tro.

Kilde: www.kirken.no

Størst av alt blir stadig større

Avgjørelsen av hvilke prosjekter som får trosopplæringsmidler i 2007 er tatt og gladmelding er sendt til 92 menigheter. Totalt er det bevilget 19,3 millioner kroner.

Trosopplæringsreformen gir nå støtte til 350 prosjektmenigheter, det er over en fjerdedel av menighetene i Den norske kirke.

421 søkermenigheter

Dette året har vi mottatt søknader fra 421 menigheter.

- Det er et privilegium å gi midler til mange menigheter, men vondt å si nei til langt flere, sier Paul Erik Wirgenes som er prosjektleder for trosopplæringsreformen. Wirgenes kan imidlertid vise til en grundig behandling av alle søknader:

Hver enkelt søknad er lest av to uavhengige konsulenter for hvert bispedømme. Konsulentene har så samordnet sin innstilling og levert til trosopplæringssekretariatet.

Trosopplæringssekretariatet har deretter kommet med en samlet innstilling til Styringsgruppa for trosopplæringsreformen.

Søknadsrundene representerer med dette den mest omfattende skriftliggjorte strategiprosess i Den norske kirke noen gang.

Kilde: www.kirken.no

Pugging for livet

Tankene til Borgny Solaas går nesten 70 år tilbake i tid, til hennes egen konfirmasjonsdag i Stranda kyrkje en fin vårdag.

F Jan Inge Tungesvik
TEKST & FOTO

Hun sto sammen med sin søster Astrid i ett av de få konfirmantkull der alle jentene hadde lange, lyseblå kjoler.

– De skulle vel fornye tradisjonen litt kanskje?

– I hvert fall var det noen som hadde kjøpt masse lyseblått tøy og i mangel på kapper slik konfirmantene har det i dag ble det sydd fine kjoler til alle. Guttene stilte i svart dress, en dress å vokse i for mange, så det var nok noen ekstra nest på en del buksebein og ikke veldig stram linning, forteller hun.

– Hva husker du best?

– Det må bli all puggingen.

Vi brukte landsmål, og det var et utall av salmer vi skulle kunne. I tillegg en del bibeltekster, for ikke å glemme Luthers lille katekisme med forklaringer.

Med sin klukkende latter forteller Borgny om hvorfor hun og tvilling søsteren ventet et år på å bli konfirmert.

– Jeg følte meg ikke stor nok, jeg var kortvokst og hadde nok trodd at det ekstra

året skulle gjøre underverker, men slik gikk det ikke!

Videre forteller hun at det ikke var mindre enn tre tvillingpar det året, og at hele Strandasamfunnet var på plass som alltid til en av årets store begivenheter.

– Så sto vi der på rad og vi skulle høres slik vi var blitt hørt hver 14. dag gjennom hele året. Jeg skulle som en av mine oppgaver resitere Davids 23. salme...

Etter en liten pause kommer den uten stopp, bare i blandet et par ord på det gamle landsmålet:

Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger; han fører meg til vann der jeg finner hvile, og gir meg ny kraft. Han leder meg på de rette stier for sitt navns skyld. Selv om jeg går i dodsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg...

– Og fest ble det etter den spennende høringen?

Hun forteller levende om en stor fest og gullringen hun

fikk av sin onkel og tante.

– Han var bror til min far og hun var søster til min mor, de hadde ikke så stor fantasi når de skulle finne seg noen den gangen...

– Vi arbeider med trosopp-læring i vår menighet, der du har vært et aktivt medlem i mange år. Har du noen tanker i den forbindelse?

– Jeg har båret både barne-barn og oldebarn til dåpen. Det må være det største du kan oppleve. Vi fører dem inn i fellesskapet med Gud og ber om at de må holde seg nær ham gjennom hele livet sitt.

Borgny husker mange salmer fra sin konfirmasjonstid og nevner flere. En av dem som hun nevner er Ole Theodor Moes «Jesus det eneste, helligste, rene» som også var en av salmene som ble sunget i begravelsen til hennes kjære Odd.

– Salmene holder. Selv om det var et styr med all puggingen er den kommet til nytte og glede, sier Borgny Solaas som tenker med glede tilbake på sin konfirmasjon.

Konfirmantene i Fevik og Fjære 2007

FEVIK

Fevik, lørdag 28/4

Aanonsen, Cecilia
Ingrid Marie Andersen
Andreassen, Marius
Askeland, Frank Herfindal
Espeland, Endre
Hansen, Bjørn Christian
Haugen, Nadia Buer
Hausevik, Kristine
Karlsen, Ole Jonny
Kiland, Camilla Aarak
Leifsen, Benjamin
Lyding, Asbjørn Hove
Svendsen, Helene T
Sætervik, Ingrid-Marie
Tønnesen, Jannicke
Walle, Kristoffer

Fevik, søndag 29/4

Andersen, Kristoffer
Arntsen, Lisa
Ervik, Hanne
Flatebø, Terje
Grandalen, Ketil Andreas
Haugen, Richard
Hellesmark, Kristoffer
Henningsen, Elise

Holmgren, Bettina
Johnsen, Hilde-Marie
Larsen, Linn Hege H
Langemyr, Sindre S
Lorentsen, Mona
Løvendahl, Rune
Mykland, Sandra
Nilsen, Linn Therese
Næss, Andreas
Olsen, Henriette
Peterson, Marcus
Rudslid, Kristine
Røed, Kine
Svendsen, Fredrik
Sætra, Christine
Terjesen, Christopher

FJÆRE

Konfirmeres lørdag 28/4 med Fevik

Andersen, Ingrid Marie
Askeland, Frank Herfindal
Kiland, Camilla Aarak
Lyding, Asbjørn Hove
Tønnesen, Jannicke

Konfirmeres søndag 29/4 med Fevik

Olsen, Henriette

Konfirmeres i Grimstad

Bendixen, Eivind

Fjære, lørdag 12/5

Andersen, Øyvind
Bruflood, Julie
Dønnestad, Jøran Salvesen
Grov, Kamilla Blomberg
Gyring, Alice Børø
Halvorsen, Edwin
Halvorsen, Tor-Erik Larsen
Hodnebrog, Tonje
Holm de Bruyn, Camilla
Hoveland, Simen Deng
Håland, Anne Kristine
Jensen, Heidi Marie
Johnsen, Silje Dalen
Krogh, Thomas Thygesen
Larsen, Ørjan Jansen
Lien, Kim
Lyngroth, Cedrik Andersen
Løvland, Stian Jåvold
Nygård, Håvar Dowerdock
Nytun, Magnus
Opdal, Eirik

Robstad, Kristine
Skorstad, Gøran
Skaar, Niko Aleksander
Svennevig, Victoria Solheim
Søgård, Ola
Torland, Leif Skjævestad
Tveit, Bjarte Herikstad

Fjære, søndag 13/5 kl. 10

Abrahamsen, Andreas Wiig
Andreassen, Kristian
Andreassen, Morten
Arnevik, Inger Beate
Dahle, Marit
Eide, Veronica
Eskedal, Alexander Vincent
Gunstveit, Daniel
Hansen, Mikael Bauge
Hasseldal, Marianne
Hortemo, Nils August Fiane
Jakobsen, Danny James
Johansen, Joachim Abotnes
Jåvold, Silje
Kalvehagen, Bent
Knutson, Emma
Konnestad, Mari
Markseth, Tonje
Nilsen, Trond André
Rosåsen, Sindre

Staps, Lisa Marie
Torgesen, Jøran Krogstad
Wierlie, Odd Einar

Fjære, søndag 13/5 kl. 12

Andreassen, Marcus Holm
Bach, Joachim
Bomann, Ann Maria
Evensen, Marion Elise
Håland, Stian
Haavik, Simon
Igland, Mona
Johansen, Mari Bjelkåsen
Johansson, Caroline
Kvelland, Linn Therese Lea
Kvinlaug, Kjell Håkon B.
Landås, Steffen
Ljosdal, Kent
Nilsen, Vilde
Reinhardsen, Terje
Ribe, Astrid
Svendsen, Renate Jørgensen
Sørum, Karl Martin
Sørvalg, Stine Helene Birkedal
Tharaldsen, Jannicke
Valborgland, Leif
Wiik, May Ingrid
Wilhelmsen, Marthe Elden

Kilder til tro og tanke fra Gabriel Scotts forfatterskap

SCOTT OM KLIMATRUSLER

«Den hellige Franciscus præket for fuglene, og det gjorde han sikkert vel i, det nytter litet at præke for menneskene. Jeg tør nok følge en saa stor mands eksempel og kremer litt der jeg sitter:

– Kjære broder meise, sier jeg – det er ikke godt at være fugl idag, men en stor prøvelse for dig og dine. Det er kommet en liten istid for dig, og den er kommet aldeles uventet, paa én nat uten ringeste varsel. Du kan ingenting stille op mo den, istiden ser du er overmæktig, jeg kunde fortælle dig meget om det. Du synes den er ond og haard, at den er en grusom tilskikkelse, for du har ikke bedre forstand, men jeg kan fortælle dig det, at det er intet som jorden trængter mere end netop en slik istid nu. En slik istid, ser du, den vilde skure kulturen av menneskene, saa de kom tusen mil nærmere Gud, den vilde mase deres jernbaner og forbandede maskiner til støv, den vilde jevne deres stinkende fabrikker med jorden, deres aandløse stenklumper av byer, deres pigtraadkultur, deres kirker og fængsler og daarehuser og gi dem naturen tilbake igjen, naturen uforfalsket og ren, naturen som snart ikke mere er til. Om jeg hadde et ønske, broder meise, saa skulde det lyde slik: Herregud, gi os istiden igjen!»
(Fra «Blaaskjæl» s. 72)

SCOTT OM HVILEDAGEN

«Mens vi snakker om erfaring forresten – jeg har ialfald gjort én erfaring, som jeg har holdt mig etterretlig i nok saa mange aar naa: En skal ikke arbeide om søndagen.

Her er ingen velsignels ved det, tro Dere bare mig, verden er engang indrettet slik, at den dagen er hviledag. Vi skal tænke paa den dagen. Vi tar ikke akkurat gaa i kirke, jeg mener ikke det, vi kan holde en liten andakt hjemme, om vi føler trang til ordet, eller en liten stille stund. Vi skal avholde os fra verden, jeg mener vi skal si til os selv, at naa har vi fiktet hele uka og strævet og balet for skrottens skyld, for det her uvisselige kjøttet – naa vil vi tænke et grand paa aanden og ikke bare paa fisk og mat og hva som vedkommer legemets trivsel.»

(«Skipper Terkelsens levnedsløp» 2000-utg. s 201)

SCOTT OM DE RIKE

»De rike kunne nok snakke, de hadde lett for å være som de skulle og holde seg lov og bud etterrettelig, de hadde hva de trengte og mer til. Det var ingen sak å være hederlig og la være det ene og det andre, så lenge en hadde nok å ta av. Men når det begynte å knipe, når en saknet både klær og sko, både mat i kjelleren og penger å kjøpe for, når en ikke visste sin arme råd hvor en skulle skaffe seg oppholdet fra - »
(«De vergeløse» 1967-utg. s 124)

(«Skipper Terkelsens levnedsløp» 2000-utg. s 201)

• Gabriel Scott (1874-1958) er kjent som en av våre kjære sørlandsdiktere. Han ble født i Skottland, vokste opp i Høvåg og levde det meste av sine voksne år på Tromøy ved Arendal. Mindre kjent er det at han også bodde flere år i Grimstad, mens faren var prest her.

• Hans forfatterskap er noe mer enn de koselige skildringer. Her er sterkt forsvar for menneskeverd og de svake, klart rom for undring over det uforståelige, respekt for skaperverket, ertende blikk på kirkens folk og stor respekt for Vår Herre. Gabriel Scott ville kanskje ikke selv bestige kirkens talerstol, men hans tekster kan utfordre oss til refleksjon og til handling.

• Scotts tekster inviterer ikke alltid til å klippe ut én enkelt formulering; her er skildringer og stemninger som fanger en, og utklippene vil da forhåpentligvis friste noen til å lese mer.

Utvalg for Fjæreposten ved Jarl V. Erichsen og Peer R. Haugen

SCOTT OM SKAPEREN

«Hvordan er det ikke med sommerfuglen? Hva er her ikke for et innbyrdes samspill mellom humlen og blomsten, mellom mulden og treet? Hvor er det ikke vidunderlig ordnet med vinden og solen og regnet og alt? Men enda all denne orden er til, enda så finnes her hoder, som mener at her ingen ordner har vært. Her er intet opphav, her er ingen skaper, den største frembringelse har ingen frembringer. Om derimot de samme hoder får en usselig hummerteine, så tviler de ikke et øyeblikk på at her har vært en mester for den. De tar på ingen måte ha sett ham, teinen er mere enn godt bevis for at han virkelig må ha vært til. Se, hvor den er fornuftig innrettet, her er åpne masker og spiler, så vanet og lyset får fritt spill. Og dertil er her to kalver for gjesten, to aldeles patente dører, som nok lar ham komme inn når han vil, men vanskelig slipper ham ut igjen. De er gjort med et makeløst snille, hele teinen er bare snille og vidner om opphavets kløkt og forstand. Teinen har sikkert nok sin frembringer, en teine kan vel ikke gjøre seg selv? Det kloke hode smiler og spør.

«Og hva er så en teine mot verden? Lite grunn hyssing og lite grunn spiler ordnet isammen med knuter og stifter, det har sitt opphav utenfor tvil. Men jorden og stjernene, allnaturen, livet som lever, tilværelsen selv - det er derimot opphavsløst. Det har ingen som helst frembringer, det er blitt til uten plan og forstand, uten hensikt og mening, uten vilje og ånd. Det er et spill av tilfældigheten, det er naturlig og ingenting mere. Derimot teinen, se det er noe annet. Den har tydeligvis sitt formål og er uttenkt med omhu og kløkt, den er beregnet å tjene sitt opphav - her står så utvilsomt en mester bak den. Det små, det fattelige, det simple - det har sin herre og byggmester bak. Det store, det gåtefulle, det høye - det er ikkun blindt spill. Snusfornuften forstår ikke verket, følgelig er ingen skaper til. Det største hus har ingen byggmester, den største lov har ingen lovgiver. Forstår hummeren hvorfor den fanges? Nei, det forstår hummeren ikke, men like godt så er fangeren til...»
(«Kilden» 1924-utg. s. 68f)

SCOTT OM DE RIKE

»De rike kunne nok snakke, de hadde lett for å være som de skulle og holde seg lov og bud etterrettelig, de hadde hva de trengte og mer til. Det var ingen sak å være hederlig og la være det ene og det andre, så lenge en hadde nok å ta av. Men når det begynte å knipe, når en saknet både klær og sko, både mat i kjelleren og penger å kjøpe for, når en ikke visste sin arme råd hvor en skulle skaffe seg oppholdet fra - »
(«De vergeløse» 1967-utg. s 124)

(«Skipper Terkelsens levnedsløp» 2000-utg. s 201)

Denne spalten er en stafett der utfordringen går til en ny skriver hver gang. Hvordan kom troen inn i ditt liv? Hva har den betydning for deg?

min tro

Min første erfaring med kirka var ungdomsgruppa på Fevik. Oppvokst i et ikke kristent hjem, kom jeg dit, hovedsakelig for å henge med venner, ikke for å søke Gud. Opplevelsen som møtte meg der derimot var veldig annerledes andre opplevelser jeg hadde hatt. Stemningen var avslappet og folk så meg. Følelsen av å bli sett, samt følelsen av å være trygg, fikk meg til å komme tilbake.

Det tok ikke lang tid før jeg var fast "inventar" på fredagskveldene. En fredagskveld ble "Føtter på fjell" av Bjørn Eidsvåg spilt, og jeg kunne kjenne mange av de byrdene jeg gikk og bar på bli løftet av skuldrene mine. Det føltes virkelig som om Gud hadde gitt meg fast grunn under føttene, og jeg bestemte meg for å følge han. Rundt to måneder senere, den 04.11.2001 dømte jeg meg.

For øyeblikket går jeg på Acta Bibelskole i Stavanger, en skole jeg valgte å gå etter jeg var blitt utfordret av Gud til å ikke bare gi han fredagskveldene mine, men hele livet mitt. Før jeg begynte her hadde jeg bestemt meg for å gi Gud et år av livet mitt, etter dette året skulle jeg studere det jeg hadde planlagt fra niende klasse. Opplevelsene jeg har fått med Gud i løpet av dette året har lært meg at den fjerne guden jeg trodde Gud var, ikke eksisterer. Gud er i meg. Han er ved min side. Ikke bare når jeg ber han om det, men han er der hele tiden. Gud er ikke en gud som er ute etter å dømme oss, alt Han ønsker er å få gi oss mest mulig av sine velsignelser.

«De rike kunne nok snakke, de hadde lett for å være som de skulle og holde seg lov og bud etterrettelig, de hadde hva de trengte og mer til. Det var ingen sak å være hederlig og la være det ene og det andre, så lenge en hadde nok å ta av. Men når det begynte å knipe, når en saknet både klær og sko, både mat i kjelleren og penger å kjøpe for, når en ikke visste sin arme råd hvor en skulle skaffe seg oppholdet fra - »
(«De vergeløse» 1967-utg. s 124)

«De rike kunne nok snakke, de hadde lett for å være som de skulle og holde seg lov og bud etterrettelig, de hadde hva de trengte og mer til. Det var ingen sak å være hederlig og la være det ene og det andre, så lenge en hadde nok å ta av. Men når det begynte å knipe, når en saknet både klær og sko, både mat i kjelleren og penger å kjøpe for, når en ikke visste sin arme råd hvor en skulle skaffe seg oppholdet fra - »
(«De vergeløse» 1967-utg. s 124)

ANE HOLDEN VINCENT

TROSOPPLÆRING I FJÆRE MENIGHET
SAMMEN om å stille spørsmål
SAMMEN om å søke etter svar

DRØMMEN om en ny kirke på Fevik

Kanskje du ikke vet hva du eier? Alle vi som bor på Fevik er medeiere av Fevik kirke, hvis vi er medlem av Den Norske Kirke.

Mange på Fevik har vært deltagere eller tilhører i Fevik kirke de siste årene. Som regel er det en stor opplevelse både musikalsk og åndelig. Noen dager er det så fullt at noen vurderer å snu i døren, men det fleste får en stol å sitte på, selv om det ikke er orkesterplass. Dette gjør at vi er mange som ser behovet for en ny og større kirke på Fevik.

Jeg har fått lov å la tanker og fantasi løpe fritt om hvordan en ny kirke på Fevik kan bli.

En kirke er et viktig symbol på at det bor mange mennesker på stedet. Derfor må kirken på Fevik ligge fritt i terrenget og være godt synlig for menneskene som bor der og som passerer. Vi ønsker at kirken på Fevik skal være godt synlig i terrenget.

Kirkens nærhet og samarbeid til skolen og aldersboliger er også et stort pluss. Dette gir skolen mulighet til å bruke kirkerommet i undervisning, til kor, drama og musikkøving er et pluss både for lærere, elever og kirkens medlemmer. Vi hører sammen. At mange eldre kan komme seg til kirken ved hjelp av stokken, en arm å holde i eller rullatoren, er også av stor betydning.

Kirkerommet må være lyst og åpent. Jeg ønsker meg et

glassmaleri over alteret. Det beste er om alteret er vent mot sør, da vil sollyset kunne spille på fargene i glassmaleriet under gudstjenesten. Lyset kan være symbolet på at himmelen stråler når helt ned til oss som sitter i kirkerommet.

Ved siden av alteret må det være god plass til organisten, instrumenter, orkester og kor. Jeg ser for meg at plattformen har god plass til dåpsfølge, til kor, dansere og andre som opptre eller skal presenteres for menigheten. Det er viktig at de som deltar i gudstjenesten er synlige for menigheten og ikke gjemt bak på et galleri.

Alterteppe i Fevik kirke som symboliserer Jesus og alle disiplene i samme båt, må fortsatt være symbolet på vår menigheten i den nye Fevik kirke. Vi vil være i samme båt som Jesus, når han stiller stormene.

Alle møter sorg og tunge dager i livet. Noen vil synes det er vanskelig å oppsøke det store kirkerommet for stillhet, meditasjon og bønn. Mange av oss som har reist i Europa og besøkt de store katedralene, har opplevd små avlukke med mulighet for å sitte ned og tenne lys. Jeg skulle ønske at vår nye kirke kunne romme et slikt lite sdeskip for stillhet og bønn.

Der mennesker kan tenne et lys, søke stille og trøst og putte en lapp i forbønnskrukka. Der kan vi få legge igjen litt av den tunge børen og vandre stille ut med et lettere sinn.

Jeg ønsker en åpen kirke, både arkitektonisk og i overført betydning. Med dette mener jeg at vi som bor her skal oppleve kirken som et samlingssted også utenom søndagene og faste arrangement. Det kan skje ved å lage en møteplass i en fløy av kirken, gjerne en kafé. Det må være plass og tilrettelagt for at barn kan være med og trives i omgivelsene. Hva med en lekestue? Like viktig som en møteplass inne, er et atrium ute med sitteplasser og plass til å kunne leke ute.

Dette område må kunne brukes som møteplass uten at det er noe som skjer i kirken eller gjerne før og etter et arrangement. Denne møteplassen må være like viktig for småbarnsmødre og fedre som for pensjonister og andre som har tid og anledning. Ved å åpne en skyvedør inn til kirka, kan denne møteplassen gjøres om til et enkelt gudstjeneste rom, med terskelfri adgang. Det gir mulighet for varierte tilbud og møteplasser.

Ungdommene må ha sitt rom som de kan forme og tilpasse til sine aktiviteter. Et datarom hvor de kan holde kurs for dem som trenger det av voksne og eldre, vil skape kontakt og gi felles glede. De må være aktive på sin egen ungdoms .net-side og holde kontakt med andre ungdomsklubber fjernt og nært.

Hver dag er det noen som strømmer til kirken for å leke, ha babysang, syng i kor, be sammen eller alene, ha undervisning for konfirmanter, ha dåpskole og mye annet. Her treffer vi alltid noen.

Dette er bare noen spredte tanker og ideer om kirken jeg ønsker meg på Fevik.

Fevik 2. april 2007
GERD S. GULSTAD

Som et lite apropos til for små kirker, bringer vi kapellan Tveito og frue sin lille reiseberetning fra et forsøksbesøk i en «svart kirke» i New York.

I kø for å komme på gudstjeneste

Min kone, Klara, og jeg vært i New York før påske. Det var mye å se og oppleve. En by – som er stappfull av kommers! Og samtidig en by med rikt kulturliv og kirkeliv. Det var det siste vi hadde gledet oss mest til. Vi hadde hørt om de svingende gudstjenestene i de såkalte «svarte menighetene» på Harlem. Der hvor gospelmusikken var ekte, og hvor man risikerte å bli revet med!

F Oddvar Tveito
TEKST & FOTO

Palmesøndag sto vi tidlig opp. Sammen med 7 andre vennepar tok vi undergrunnen mot Harlem. Vi skulle på gudstjeneste kl 9! Og vi var vel fremme mer enn en halv time før.

Der blir vi møtt av en litt byrsk vakt, kledd i sort, og med hvite hansker. Han forklarte oss at først måtte menighetens medlemmer komme inn. Så fikk de se om det var plass til oss andre. Vi måtte stille oss i kø!

Køen var allerede lang. Det fikk vi se da vi rundt hjørnet av kirken. Her sto det allerede mange! Flere ganger kom det vakter som gav oss en følelse av at vi ikke var særlig velkommen. De herset litt med oss. Og gav oss svært lite håp om å komme inn. Da de til slutt slapp noen inn, ble det de 25 fremste.

Vi var ikke blant de! Der sto vi andre tilbake. Hva nå? Vi fikk en noe ullen beskjed om at vi kunne stå i kø for den neste gudstjenesten kl. 11. Men de gav oss ikke så mye håp om å slippe inn på den heller, for palmesøndag er en stoor gudstjenestestad.

Noen av de som sto foran oss gikk, og det førte oss lenger frem i køen. Vi hadde bare 25 – 30 stykker foran oss. Skulle vi gå? Noen i vårt følge valgte det, men halvparten av oss ble stående i køen. Det var to nye timer å vente.

Etter hvert som tiden gikk ser vi hvordan køen vokser. Mer enn 500 mennesker står i kø for å komme inn på gudstjeneste! Alle med ett håp: Å få oppleve svart gospelmesse i Harlem.

Vi visste av erfaring at så mange var det

simpelthen ikke plass til. Selv visste vi ikke om vi heller hadde en realistisk sjanse. Men vi stod nå der.

Det regnet litt, det var surt og kaldt. Men hva gjorde vel det? Vi hadde et håp! Vi hadde et mål!

Da menighetens medlemmer endelig hadde funnet sine plasser i kirken kl. 11 kom vårt øyeblikk. Slapp vi inn? Ja! Ca 60 av de over 500 slapp inn! Og vi var blant dem! Vi jublet! Men det skulle vi visst ikke ha gjort! Vakten skjente strengt på oss, og sa at vi måtte oppføre oss, vi som skulle inn i Guds hus! Ellers var det rett ut!

Beskjemmet gikk vi inn, som veloppdragne konfirmanter. Vi plasseres på galleriet.

Gudstjenesten ble en stor nedtur! Vi hadde så store forventninger. To lange kollektaler. Det ble ingen svingende gospelsang! Vi fikk vite at den hadde de hatt på den første gudstjenesten. Aldri har jeg stått så lenge i kø for så lite.

Vi har feiret påske. Og gudstjenestene her hjemme har vært godt besøkt. Det er visst tilfelle at det i Norge er mange flere som går til gudstjeneste enn på fotballkamp. Og likevel. Hvor blir det av køen? Hva skal til for at det skal bli kø ved norske kirker? (utenom julaften)

Kjøopplevelsen ble en preken om håp. Vi gav ikke opp håpet! Og håpet gav oss krefert til å holde ut!

Påskan er om et levende håp! Og den gudstjenesten som en dag skal feires på Guds nyskapt jord blir ikke slappe greier! Hva har dette håpet å si i våre liv?

Ny kirke på Fevik – aktuelt tema i valgkampen

Valget av framtidig kirketomt på Fevik og diskusjonen om hvor fort vi kan få en ny kirke ser ut til å bli ett viktig tema i valgkampen i Grimstad. Flere partier har allerede signalisert at de har dette med i sine programmer. Behovet for ny kirke er godt dokumentert og har vært et tema i Grimstad kommunestyre over lang tid.

I neste nummer av Fjæreposten vil vi utfordre partienes toppkandidater for å høre hva de tenker om tidspunkt for bygging av ny kirke og plassering av denne. Vi vil også høre litt om de drømmene folk på Fevik har om det som ganske sikkert vil bli et bygg som Fevikfolk kan være stolte av og føle seg knyttet til. Kanskje treffer vi noen skeptikere som synes kommunen skal bruke pengene på andre ting.

Følg med i Fjæreposten – «vi tar debatten» som det heter nå til dags!

UTENFOR INNENFOR

Hvordan kan vi best møte våre nye landsmenn, når vi ikke deler samme tro? Et første steg kan være å lære hverandre å kjenne.

– Hva er det første du tenker på når du hører ordet muslim? Han som spør er selv muslim. Han heter Amir Afshar og driver Fevik Pizza sammen med kona Maria, og de to sønnene. Amir rører ved fordommene våre.

Møt Maria og Amir

Maria og Amir Afshar driver Fevik Pizza sammen med de to sønnene sine.

Hvilket bilde er det vi har av en muslim? For mange i Norge er en muslim en muslim, og en muslim er en potensiell terrorist. Faren for å ødelegge alle mellommenneskelige relasjoner ved å generalisere er overhengende. Bildet av én blir til bildet av alle i gruppa.

Om vennskap

«En fremmed er en venn du ikke har møtt». Mange bryr seg ikke om slike møter, og fortsetter å leve med vrangforestillinger og uheldige holdninger til sine medmenn.

– Har dere innfødte norske venner?

De trekker litt på det, men svaret blir til slutt et nei. De har ikke det.

– Men hva er en venn? spør Amir.

– Vi legger mye mer i det å være en venn enn det vi opplever at nordmenn gjør. En venn stiller alltid opp hvis du trenger ham. Og en venn vill aldri skaffe deg trøbbel.

De forteller om hvor lite vennlighet de selv møtte da Maria gikk gravid og de trengte hjelp til å få seg et

sted å bo. Ingen ville hjelpe dem. Slike erfaringer har tydelig gjort dem skeptiske til å innlede noe slags nært vennskap med nordmenn. De kjenner mange, men kaller dem ikke sine venner.

Et av problemene som hindrer nær omgang med nordmenn gjelder alkohol.

– Vi drikker ikke alkohol. Det er helt forbudt, forteller de. Den norske festkulturen er helt utelukket, og slike vennskap frister ikke.

Det samme innprenter de sine barn, som har liten omgang med norske barn.

– Men ikke alle nordmenn fester med alkohol. Tror du ikke at mye av avstanden mellom innvandrere og innfødte nordmenn kommer av at vi ikke møtes og snakker sammen, og lærer hverandre å kjenne?

Han tror knapt det er mulig å bygge ned disse barrierene. – Nordmenn er også veldig opptatt av ting og eiendom og å hevde sin eiendomsrett.

Han forteller om verbale trefninger der han regelrett har blitt skjelt ut på en måte som både har overrasket og

skuffet ham.

– Hvis du reiser i Iran vil du fort se forskjellen fra Norge. Menneskene er mer gjestfrie og vennlige.

Muslim i Norge

Amir kom til Norge fra Teheran i Persia i 1985. Maria kom ikke hit før i 2002. De arbeider hardt for levebrødet, og møtet med dem på kveldstid må skje på pizzaen, for da er de på jobb.

– Vesten ser alle muslimer under ett. Det er helt feil. Alle er ikke like. Amir er veldig engasjert når han forteller.

– Det er et problem at muslimer har skaffet seg et dårlig rykte i Norge på grunn av ting hva de sier eller gjør. Noen bruker vold og forsvarer bruk av vold. Det gjør det vanskelig for oss som ønsker å følge Koranen. Vold er uforholdsmessig med islam. Koranen forbyr vold.

Shia og sunni

Amir og hans familie er shia-muslimer. Slik Amir forklarer det, er shiaene litt mildere stemt, mens sunniene er mer radikale. Disse to ret-

ningene står mot hverandre, og er til dels svært fiendtlig innstilt overfor hverandre. Skillet mellom de to retningene bunner i ulikt syn på hvem som er Muhammeds rette disipler. Shia har sine, mens sunni har sine. Konflikten blir verre og verre, fordi religiøse og politiske motiver blandes sammen.

– Hva er din kommentar til saken med Muhammed-karikaturene?

– Mange mener det handlet om ytringsfrihet. Det er jeg enig i. Ytringsfrihet er viktig, i hele verden. Men saken med Muhammed-karikaturene var et angrep på muslimenes svake punkt, mener han.

Religionens plass

Amir og Maria er opptatt av religion. Ikke alle muslimer er det. Amir har lest og studert en del på egen hånd, også Bibelen, mens Maria er skolelært både som teolog og jurist.

Opptattheten av religion viser seg blant annet i synet på familie og oppdragelse. Til det at de har to sønner og ingen døtre, sier Amir:

– Heldig vis. Det er vanske-

lig å oppdra jenter i møtet med den norske kulturen. Det ville være tungt dersom en datter vendte seg til norske vaner, sier han.

Han sikter særlig til hvordan enslige kvinner i Norge føder barn utenfor ekteskap.

– Barn hører til i ekteskapet, og vi er veldig nøye med hvordan vi oppdrar ungene våre, sier Amir.

– Noe av det vi utenforstående legger merke til, er blant annet de tildekte kvinnene.

– Begrunnelsen er å ikke friste menn som ikke deres egen mann. Derfor skal hår og bar hud tildekkes. Bare ansiktet og hender og håndledd skal synes.

– Men ikke øynene?

– Nei, tildekking av ansiktet har ikke med religion å gjøre. Øynene må synes, for de forteller så mye om mennesket. Tildekking av ansiktet er knyttet til kultur.

– Kan ei muslimsk jente gifte seg med en kristen gutt, eller omvendt?

– For oss shiaer er det i orden. For sunnier er det ikke i orden. Det er ulike retninger

Gudsbildet

– Hvem er Gud?

– Vi tror at Gud (Allah) har all makt. Vår Gud er den samme som de kristnes Gud og jødernes Gud. Noen tror vi hater jøder. Det er ikke riktig. Vi er mot sionismen, men ikke mot jøder. Det er ingen religionskonflikt i Iran, bare den spliten som er mellom shia og sunni, og med sionistene. En troende muslim er hengitt til Allah. Islam (religionen) er å henge seg til Allah og søke etter sannheten.

Fastetiden

Det er i fastetiden vi møter Maria og Amir.

– Dere spiser mindre i fastetiden.

– Ja, vi avstår fra mat hele dagen. En av tankene bak fasten er å spare mat til den sultende delen av verden. Det er også for å kjenne på det å være sulten, vise medfølelse med dem som sulter. I tillegg er det godt for helsa. Fasten er en rennselse, der kroppen får kvitte seg med avfall. Det

er også et krav om å gi tiende til fellesskapet, og man kan heller ikke gå forbi en tigger uten å gi almisje (sakat, en slags religionsskatt, der 20 % går til presten, som igjen fordeles til dem som trenger det). Når fasten er over lager man til fest for vennene sine.

Reisen til Mekka

Et mediebilde av islam er pilegrimsreisene til Mekka, hordene av hvitklede pilegrimer som på tid kommer til Mekka på sitt livs reise.

– Hva er egentlig denne pilegrimsreisen?

– Den som skal gjennomføre en pilegrimsreise til Mekka må være venner med alle i sju hus i alle retninger. Det betyr at han eller hun må ta et personlig oppgjør med alle naboen og ikke ha noe uvennskap med noen. Det vil si at det er mange prosesser å gå gjennom for en kan gi seg i vei til Mekka. Likevel er det livet etter hjemkomsten fra Mekka som er den mest krevende. Den som gjennomfører en pilegrimsreise får ærestittelen hadji. Maria er hadji.

– Det er veldig vanskelig å holde den tittelen etterpå. Du må være veldig nøye med hvordan du lever, erkjenner hun. De rituelle bønnene, som bes tre, evt. fem ganger om dagen, er alstå bare litt av kravet til å være en god muslim. Med en god porsjon humor forteller Amir om hvor inviklet det kan være av og til å få gjennomført alle bønnetidene, på bilturer og liknende.

Snart er det hans tur.

– Neste år begynner mitt liv, forteller han.

Da er det han som skal gjøre sin reise til Mekka.

– Det blir vanskelig, innrømmer han.

– Men også en stor opplevelse.

Maria, som liker godt å reise, har lyst til å gjøre turen igjen, men dette skal Amir gjennomføre aleine.

– Jeg er kanskje en prosent muslim. Det er veldig vanskelig å være hundre prosent muslim, smiler han.

Men det er verdt innsatsen.

– Vi tror på et liv etter døden, og da får man igjen for sin godhet.

GRAVMONUMENTER

Topp kvalitet til rimelig pris - Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETNING AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet - Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48

Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad

Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00

Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale

«Bjørklund har tradisjoner i stein»

NARF
Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap - Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK - FJÆRE - GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester

Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

EURONICS Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

UTENFOR INNENFOR

Pilegrimsprest Birte Lovåsen på vandring mellom Røldal og Hovden (foto fra Bispedammenytt)

Til sommeren åpner Bykle kommune, Hovden Fjellstoge og Den norske kirke den gamle pilegrimsleden fra Hovden til Røldal.

Bjarne Tveitens bok Underet i Breive, ble en gjenoppdagelse av vandringene til helligdommen i Røldal kirke. Boken er lokalt forankret, men peker også utover seg selv og knytter vandringen til dens nasjonale og internasjonale røtter. Nasjonalt, fordi Røldal er pilegrimsnål nummer to etter Nidaros. Internasjonalt, fordi den gamle pilegrimsleden fra Hovden står i samme tradisjon som dagens store pilegrimsvandring.

Over alt hvor pilegrimsvandring foregår, finnes det mennesker på leiting etter det hellige i det alminnelige. Det skjer i samtaler, i naturens utfordringer, i føttens slitenhet og søvnens under, som gir krefter til en ny dag. Å gå pilegrim fra Hovden til

Røldal er å være med på eventyr. Den storslåtte naturen vil utfordre i hardt vær og gi gode dager i solskinn. Bratte bakker og motstand ligner livet selv. Noen har gått her før med tanker, håp og bønner. Vi har ikke forandret oss særlig gjennom århundrene; helse, arbeid og kjærlighet er fremdeles livets goder og mangler. De gamle helligdommer er igjen blitt ytre mål for en indre reise.

«La det bli mer enn en drøm. Føttene må opp å gå», sier pilegrimsprest Birte Lovåsen på Hovden. Første pilegrimsvandring fra Hovden samles på Fjellstoga 3. juli. Deretter blir det ukentlige vandring som starter 11., 18. og 25. juli, og avsluttes i Røldal på søndager. Van-

Pilegrimsvandringen: Helligdommene er igjen blitt ytre mål for en indre reise.

hilsen presten

Her er en liten påskehilsen fra den «nye» presten - til alle lesere av Fjæreposten! Påska er nettopp over og vi har hatt mange flotte opplevelser i kirkene våre denne høytida. Mange mennesker har kommet til gudstjeneste på helligdagene og påskekonserten 2. påskedag i en fullsatt Fjære kirke ble et fantastisk høydepunkt. Takk til alle som har bidratt med sang og musikk! Påska er den største kristne høytida og det er flott å feire den sammen i menigheten.

Vi er alle medvandrere og vi trenger å komme sammen for å oppmuntre og inspirere hverandre til vandringa videre. Påskebudskapet om Jesu død og oppstandelse for vår skyld er utgangspunktet for vår vandring i tro, håp og kjærlighet. Kristus lever i og gjennom sin menighet og er alltid ved vår side, selv om vi ikke alltid merker det. En av bibeltekstene i påska forteller om to som var på vandring mot Emmaus, en liten by et stykke fra Jerusalem. De var skuffa og i sorg etter det som hendte med Jesus langfredag, og de merka ikke at den oppståtte og sprell levende Mesteren kom og gikk ved deres side. Han var en medvandrer som de kunne snakke med - og ved måltidet om kvelden kjente de ham igjen. Lukas 24, 13-35.

Jeg har et ikon på kontoret mitt som jeg er veldig glad i. Den viser Jesus som en medvandrer, en som går ved vår side - med armen rundt sin venn. Slik som Emmaus-vandrerne opplevde det, skal vi få regne med at Jesus går ved vår side i vår hverdag. Vi kan alltid snakke med han og få hans veiledning til livet videre. «Tett ved sida mi går Jesus, alltid vil han vera der.» Så er vi medvandrere langs vår livsveg. Som prest i menigheten vil jeg også gjerne være en medvandrer, en som lytter, trøster, oppmuntrer, underviser, veileder og inspirerer. Men vi har alle noe å bidra med til fellesskapet. Vi er alle underveis og kan være til støtte og hjelp for hverandre - som de ulike fargerike personene vi er. Vi kan kanskje også kjenne igjen eller oppdage Kristus, i og gjennom hverandre, rundt måltidsfellesskapet i kirka, i stillheten...

Så vil jeg ønske dere alle en fin vartid framover - med mye glede over nytt liv som spirer fram, - og med mye fest i kirka når konfirmasjonstid, mai og pinse står for døra. Lyset og livet fra påska tar vi med oss - inn i de grå hverdagene og de fargerike festdagene. Det gir håp for vandringa og framtida.

Hilsen
Helge prest

Informasjon og påmelding til pilegrimsprest Birte Lovåsen, tlf. 91334216 epost: pilegrim@hovden.com

Tekst og bilde er hentet fra Bispedammenytt 2/07

ARKIVVERKET DIGITALARKIVET

English Digitalarkivet er Arkivverket sitt tilb
Meldingar 24.11.2006 Randi Rostup har sendt oss 5 nye
Om Digitalarkivet
Nybrar i Digitalarkivet
Digitalpensionatet 15.11.2006 I går ettermiddag passerte vi 1 MILLJ
Skanna kyrkebøker
Kjelderregistrering
Debattonna
Digitale bøker
Utskrifter av folketellingar
Fødselsbøker av arkivverket

Arkivverket Digitalarkivet

Velg fylke: Alle
Velg kirkeboktype: Alle
Angi periode:
Søk i innrull på prestegjeld/okun: lere
[Lure] [Opphev valg]

Driftstørrelser
(Lurdag 25. nov 2006) Vi har hatt driftfor programvaren eller konfigurasjonen av d veldninger (0-5 minutter) en periode. Fe løst ut. Vi beklager utpene.

Før du starter:
Dette er Digitalarkivets nye tjeneste for n tjenesten for søking i digitalt transkriberte

- Hvert valg du gjør til venstre gjennom "Avansert" er aktivert i din h forsvinner etter første valg.
- Valg av fylke gir et nytt felt for valg
- Valg av kirkeboktype gir et nytt fel
- Forskj: Si la være å bruke Back/Tilb hhv. [Opphev valg], [Mm utvalg] o
- Skannende kirkebøker med metodisk etter de opprinnelige man vil fore

Vi anbefaler at du leser hele Brukerveiled

ARKIVVERKET DIGITALARKIVET

Skannede kirkebøker

Arkivverket	Digitalarkivet	Boknr	Tittel	Dokumentnr	Engelsk	År (tinde)	År (tinde)	År (tinde)
			Fødsle og døpte			1867 (002)	1872 (237)	1877 (275)
						1868 (028)	1873 (245)	1878 (283)
						1869 (047)	1874 (253)	1879 (288)
						1870 (068)	1875 (260)	1880 (292)
						1871 (230)	1876 (269)	
			Døde og begravede			1867 (304)	1872 (307)	1877 (328)
						1868 (308)	1873 (300)	1878 (330)
						1869 (317)	1874 (302)	1879 (334)
						1870 (323)	1875 (305)	1880 (336)
						1871 (306)	1876 (309)	
			Filmplakater			---	---	---
			tittel- og registerisid m.m.			---	---	---
			nutat- og visitatid m.m.			---	---	---
			blanke sider			---	---	---

Finn slekta i kirkeboka

F Jarl Vidar Erichsen
TEKST & ILL

ARKIVVERKET har gitt en gavepakke til historisk interesserte og slektsgranskere. På nettstedet «Digitalarkivet» er man nå kommet langt i arbeidet med å gjøre alle kirkebøker i Norge tilgjengelig på pc hjemme i stua. Dermed kan vi finne egen slekt og lokal historie uten å måtte finne originalprotokoll eller arkivets åpningstider.

Dette er en åpen gratis-tjeneste, uten andre krav enn at du har en pc med internettilgang.

Arkivverket skanner mikrofilm av norske kirkebøker, og satser på å være ferdig med dette i løpet av 2008. Kirkeboksiden blir vist som bilder og du må selv lese teksten.

Her er enkle tips for å komme i gang:

1. Gå til nettstedet <http://www.digitalarkivet.no/>

2. Klikk på menyen Skanna kyrkjebøker
3. Skriv inn det sognet du vil ha protokoller fra (eller velg kirkebøker fra et helt fylke!)
4. Velg aktuell protokoll
5. Velg side - og begynn å lete/bla

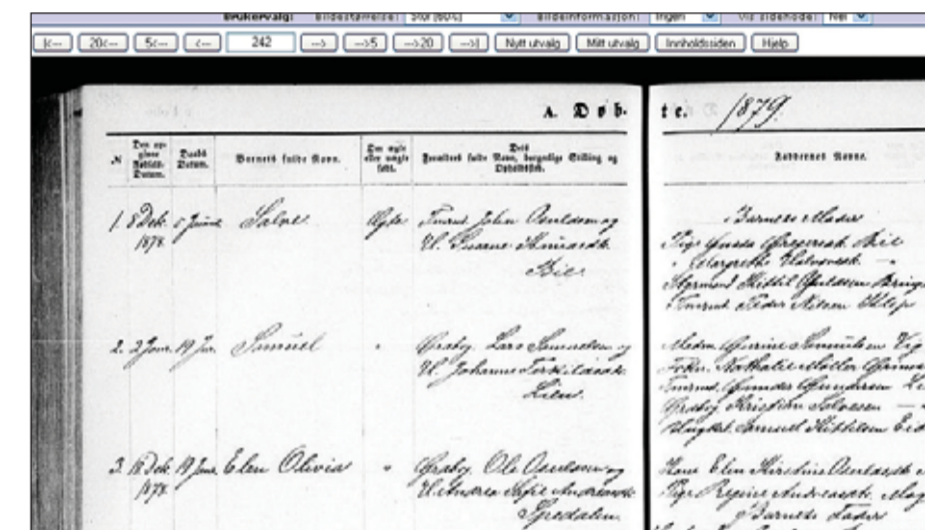
Pr 26/11/06 er følgende kirkebøker tilgjengelig for Fjære: 1816-1826, Klokkerbok 1867-1870, Klokkerbok 1871-1880, Klokkerbok 1881-1905, Klokkerbok 1903-1920, Ministerialbok

Det er dessverre slik at vi i Fjære har mistet noen kirkebøker pga brann i prestegården en gang før siste krig.

På digitalarkivets nettsted kan du

også finne mange andre ressurser; bl.a. folketelling, emigrantlister og et svært aktivt brukerforum der du kan få god hjelp.

Lykke til med interessant arbeid!

Påskemåltid

Skjærtorsdag kveld var det påskemåltid i Fevik kirke. I kirkerommet var det dekket vakkert påskebord til omtrent 60 mennesker som hadde valgt å bruke denne kvelden sammen med kjente og ukjente til fellesskapsmåltid.

F Eva L. Gjesdal TEKST
Peer Rødal Haugen FOTO

På skjærtorsdag innstiftet Jesus nattverden i rammen av det jødiske påskemåltid. Det ble, som vi husker, feiret til minne om Israels utgang av Egypt. Og det var noe av dette vi var sammen om å minne i kirken denne kvelden. Det ble bl.a. spist persille dyppet i saltvann, til minne om israelittenes tårer i Egypt. Det ble servert bitre urter, usyret brød og påskelam, alt har sin bakgrunn både i israelittens tid i Egypt og Jesu lidelse og død. Sammen hadde vi også en fullverdig middag med lammekjøtt, slik vi tenker oss at disiplene hadde i lag med Jesus denne kvelden. Alt var knyttet sammen med lesninger fra bibelen og vakker sang og musikk, både av menighet og solister. En fantastisk kveld under sikker ledelse av Oddvar Tveito og Kirsti Pedersen Haugen. For øvrig var mange aktive i «gudstjenesten», og vi som fikk være med håper det gjentas. Da bør du komme!

KJEMPE UTVALG - KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS

DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | YAMAHA - DET RIKTIGE VALGET

UTENFOR INNENFOR

EVA SPÅNGBERG fra Gamla Hjälmsseryd i Sverige var den som først satte meg på sporet. Hun kaller seg «forkynner i tre». Hun er treskjærer. Jeg fikk frisket på de samme tankene igjen lørdag etter påske, da en gruppe tidligere innsatte besøkte Fjære. De fortalte frimodig om hvordan de hadde møtt Jesus innenfor eller utenfor fengselsmurene, og hvordan de hadde fått livet totalt forandret. Også barn og ektefeller vitnet om hvordan pappa hadde blitt en annen da han møtte vennen Jesus, som han også tok med seg hjem. Sterke saker. Nåden bæret frem av enkle mennesker med en rotete fortid. Like vel kan du ikke forholde deg likegyldig til det vitnesbyrdet de har. De vitner med hele seg at Jesus har skapt total forandring i livene deres, gjenopprettet det som var ødelagt og gitt dem en ny grunn å stå på.

Jeg - et esel?

Jeg regner med at det er flere enn meg som synes palmesøndagsopptoget virker litt stusselig. Jesus oppå et lite esel. Om ikke komisk, så i alle fall svært forvirrende. Du rygger kanskje litt tilbake og tenker at «dette er ikke mitt bord».

F Peer Rødal Haugen
TEKST & FOTO

Reaksjonene i folkemengden er ulike. Her rådet nok også en viss forvirring. Innimellom hyllest og jubelrop svirret spørsmålene: Hvem er det som kommer? Hvem er den mannen? Og mange tenker kanskje: Hva er passende å gjøre? og lurer på hvordan de skal forholde seg. Noen har profetens ord i minnet: «Se, din konge kommer til deg, ydmyk, ridende på et esel, på trekkdyrets fole», og hyller ham som en konge. Han kommer til dem, og på en eller annen måte må de må forholde seg til ham.

Hvor er du på palmesøndag?

Har du noen gang prøvd å finne deg selv igjen i palmesøndagens tekst. Hvis du tenker deg selv inn i bildet der Jesus rir inn i Jerusalem på et esel? Hvem er du da? Hva gjør du? Hva er din plass der?

Selv om det er mye å gripe fatt i i denne beretningen søker jeg etter forbindelsen mellom mitt liv og det som her fortelles.

Barnet forstår etter hvert at markeringene i kirkeåret, som jul, påske, kristi himmelfartsdag, pinse, ikke betyr at det skjer igjen og igjen, at Jesus fødes og fødes og dør og dør om igjen og om igjen, men at vi minnes det som skjedde. De historiske begivenhetene viker sakte plassen til fordel for åndelige hendelser. Vi har hele historien mellom to permer, og alt; fødselen, livet, døden, oppstandelsen, er samtidig tilstede hele tiden – som åndelige hendelser.

Når en morder og attentatmann ser filmen Passion of the Christ og blir overmannet av sorg over seg selv, og bøyer seg og beklenner sannheten om sitt eget liv, så er det et utslag av at det er en sammenheng mellom Jesu historiske lidelse og de ugjer-

ninger forbryteren har begått i vår tid. Forbryteren opplever at hans liv skaper lidelse, og at Gud også her og nå i sin kjærlighet til menneskene, lider, både med offer og gjerningsmann. I denne manns liv blir Jesus født og korsfestet på samme tid, idet han be- kjenner.

Derfor gir det også mening å spørre: Hvor er du på palmesøndag? I våre liv er det palmesøndag stadig vekk. For etter den historiske palmesøndagen finnes en åndelig palmesøndag – her, idag – der elementene fra den historiske hendelsen er høyst reelle og tilstede i ditt og mitt og andre menneskers liv. Kanskje er det til og med slik at mange av detaljene i den historiske palmesøndagen, den som altså faktisk fant sted den gangen utenfor og inne i Jerusalem, var myntet vel så mye på oss, som på dem som var til stede da det skjedde. Kanskje. For når jeg leser om hendelsene, finner jeg ting som de tilstedeværende trolig ikke fikk med seg der og da.

Hvorfor dette eselet?

Mens du tommer med tanken om å finne deg selv igjen i palmesøndagens univers – la meg stille et spørsmål: Hvorfor dette eselet?

Vel var det mye folk i byen denne dagen, men det var ikke slik at alt var opptatt og leid ut, så Jesus måtte ta til takke med et esel for å komme seg til byen. Ingen taxi å oppdrive, liksom.

Nei, dette var planlagt og helt bevisst villet fra Jesu side. Det var det bare noen få som visste da det skjedde. Men alle vi vet det, når vi leser at Jesus hadde sendt to disipler i forveien med beskjed om å hente et esel som sto bundet og der, løse det og ta det med tilbake. Og hvis noen lurte på hva de drev med, skulle de svare at «Herren har bruk for det». Derfor kommer han ridende på et esel.

Dermed oppfylte han også profeten Sakarjas ord om kongen som kommer ridende på et esel.

Villet og planlagt

Jesus var på vei til Jerusalem, ikke på en tilfeldig bytur. Han var i ferd med å gjennomføre en lenge uttenkt plan som nå nærmet seg sin fullendelse.

De faktiske hendelsene denne dagen er merkelige på mange måter. Når Jesus gir Pilatus noen knappe svar under forhøret seinare i påska, sier han blant annet at «mitt rike er ikke av denne verden». Hadde det vært det, ville historien sett annerledes ut. Palmesøndagen bærer tydelig preg av at Jesus er på bortebane. Settingen styres av helt andre forhold enn de som var synlige og begripelige for folket som var tilstede der. Og slik er det fortsatt.

Jeg, et esel?

Men tilbake til spørsmålet jeg stilte i starten: Hvor er du i palmesøndagens univers, i den palmesøndagen som er en virkelig åndelig realitet her, idag? Og altså: Hvorfor dette eselet?

Jeg ser meg selv i eselet. Tygg litt på det. Du, eselet. Gir det mening, når vi ser det i lys av det vi ellers vet om Jesus? I den alltid pågående palmesøndagen er jeg eselet. Jeg skal ikke påstå dette er faksitten, men når jeg går inn i palmesøndagens åndelige univers, og spør: Hva sier denne teksten til meg idag? Da gir bildet mening.

Tenk over disse fire punktene:

- 1) Eselet var bundet.
- 2) Jesus sørget for å få det løst
- 3) Han hadde bruk for det.
- 4) Eselet bærer Jesus (det siste stykket)

1) «Eselet som sto bundet» hadde Jesus sett lenge. LENGE. Menneskeslekten var bundet til synd og skyld. Gud var smertelig klar over at

du og jeg var i dødens grep. Jeg har forresten lest at blant ulike eselarter finnes en art som kalles korsesel. Det har en svart korstegning på ryggen. Hvem vet, kanskje kanskje har det med palmesøndag å gjøre?

2) Vi ble løst, og i fremtiden skulle de som fikk misjonsoppdraget, løse de bunde på hans befaling. Jesus var på vei til sin soningsdød. Bare han kunne og ville gjøre det som skulle til for å få deg og meg løst fra synden og døden.

3) Han har bruk for deg og meg i sin tjeneste. Det gjorde Jesus klart helt fra han startet sitt virke. Han satset på enkle vanlige mennesker, ja, gjerne de aller svakest. Helt fra han valgte ut de første 12 disiplene var det slik. Han valgte å gjøre seg avhengig av deg og meg. Husk hva Paulus skriver til korinterne: Det som var svakt i verden utvalgte Gud seg for å gjøre det sterke til skamme.

4) Eselet bærer Jesus det siste stykket, mot fullblyrdelsen. Det er ditt og mitt oppdrag. I denne siste etappen av frelsesplanen – utbedelsen av evangeliet om syndenes forlatelse – er vi funnet, løst og utvalgt til å bære Jesus ut til nye land og folkslag, inklusivt de menneskene vi omgås til daglig.

Utvalgt

Jesus kjenner nok dessverre alt for godt eselets nykker, hva gjelder stahet og stivsin, men han vet også om egen-skaper som utholdenhet og evnen til å mestre tunge bø- rer og komme seg fram i vanskelig terreng.

I vårt møte med andre mennesker er det viktig å minne oss selv på at det er Han som har utvalgt oss, og ikke omvendt. Når han setter seg opp og lar seg bære, vet han nøyaktig hva bæreren tåler og kan makte. Til syvende og sist er det Jesus selv det kommer an på.

Det besynderlige opptoget til tross; «hele byen kom i bevegelse», står det.

Når du og jeg i hans tjeneste kommer mennesker i møte med budskapet om den korsfestede og oppstande Jesus, er det palmesøndag på ny. Vi kommer med ham, men det er Han som kommer. Når vi ser oss selv i eselets sted faller det kanskje et annet lys over palmesøndagens begivenheter, og den flau følelsen blir muligens en annen.

Da kan vi kanskje forstå noe av forvirringen rundt dette følget. Og vi kan kanskje bedre forstå at noen stusser når Guds nåde blir formidlet og tilbudt av enkle hverdagsmennesker, som selv er blitt løst for å bære evangeliet videre ut. Det gir oss også noe å tenke på når vi selv en gang i blant opplever at budskapet om Jesus formidles til oss av et og annet esel!!!

Kraften er fra Jesus

Like fullt bæres han fram. Han er den samme. Kraften fra hans oppstandelse er den samme. Jesus har selv valgt å gå i spenn med oss ufullkomne, litt stusselige formidlere.

Han kunne valgt annerledes – et mer staselig, fengende, glitrende, kraftig inn- tog, men gjorde det ikke. Vi er vant til kjendisenes entre med show og glitter. Men Jesus leverte aldri noen søknad til kjendistoppen. Hans rike er ikke av denne verden. Han nøyer seg med oss esler. Derfor skal heller ikke vi tenke lavt og lite om oss selv og vår tjeneste. For Jesus gjør ikke det.

Så lyder hosiannaropen på palmesøndag, hyllest til han som har løst oss og satt oss fri, «fri til å tjene hver minste bror vi ser», og vi skal få blande våre stemmer i dette ropet, som lyder fra evighet, «Løvet være han som kommer i herrens navn.»

Konserter i Fjære kirke

Det kristne budskapet i Terje Vigen

Fjære menighet arrangerer sammen med Stiftelse Ibseniana, arrangementet "Det kristne budskapet i Terje Vigen" på søndag 22. april kl. 10 i Fjære kirke.

Medvirkende:

Hans Grelland: foreleser
Jens Olai Justvik: fremføring av Terje Vigen (utdrag)
Fjære kammerkor
Solist: Sissel Sødal
Klarinett: Ragnhild Paulsen
Fløyte: Ann-Kristin Olsen
Bass: Kevin Miller
Dirigent: Andrea Maini

Repertoar:

Arier og korsatser fra opera Dido og Æneas ved Henry Purcell / Kantate Jesu, meine Freude av Didrik Buxtehude / Gnosssienne I av Erik Satie / Gymnopedie I av Erik Satie / Sonate op.167 for klarinett og klaver
Entré: kr.100

Orgelkonsert ved Bent Erik Hodnebrog

Søndag 29. april kl.20 i Fjære kirke.

Reger, M., 30 små koralforspill op 135 a
Vår Gud han er så fast en borg
NoS 295 Vår Gud han er så fast en borg
Reger, M., 30 små koralforspill op 135 a

Av dypest nød
NoS 237 Av dypest nød
Hovland, E., Fire interludier til «Missa vigilate» Op 67

- De profundis (Fra det dype roper jeg)
- Cogitationes pacis (Fredstanker, - ikke til ulykke)
- Kyrie eleison
- Domine, aperi nobis (Herre, lukk opp for oss)

NoS 575 Høyr kor kyrkjeklokka lokkar
Sandvold, A., Seks improvisasjoner over norske folketoner op 5

Høyr kor kyrkjeklokka lokkar
Bach, J. S., Triosonate i G-dur BWV 530

Vivace
Lente
Allegro

NoS 518 Din rikssak
Sandvold, A., To orgelstykker over tema av Jos. Haydn
Tocatta

Kollekt ved utgang

VELKOMMEN TIL KONSERTENE

•• Gamlepresten var ikke akkurat kjent for å ha særlig god kontakt med konfirman- tene. Midt under en lang utredning hørtes plutselig en fortvilet stemme nede i klas- sen:

– Å fy, så kjedelig han er. Først mistet presten fatning, men så tok han seg sammen, så bebredende ut- over klassen, og spurte:
– Hvem var det som sa det der?

Kjapt kom det fra en av konfirman- tene:
– Han har alt sovnet igjen.

•• Presten besøkte Othilie på 92-årsdagen.
– Kanskje jeg kunne få syngende en salme i dag, spurte presten.

– Ja, gjør det, sa Othilie.
– Så går jeg ut på kjøkkenet og koker kaffe imens.

•• En prest måtte møte i en arvesak og redegjøre, da det var satt opp to testamenter. Men han ville ikke anerkjenne noen av dem som engyldige, uansett hvor mlye ad-

Fjære Kammerkor

søker etter sangere som har lyst på og trives med klassisk musikk.

- Vi er et kor med ca. aktive 15 medlemmer (pluss nye medlemmer fra februar) men vi trenger tenorer og alter.
- Vi etterstreber et godt nivå og arbeider med ulike still- epoker (gregoriansk sang, 1900-tallets musikk, Taize- sang og spesielt barokk). Vi samarbeider ofte med Holt kantori og Aust-kammer orkester for store barokk- pro- sjekter.

• I det siste har vi oppført:
Kantate Wachet auf av J.S. Bach / Juleoratoriet av J.S. Bach / Flere kantater av D. Buxtehude / Vivaldis gloria
• I oktober i år skal vi fremføre en jubileumskonsert for D. Buxtehude i Mantova og Bologna (Italia) og gjentar programmet på Fjærefestspillene 2007.

Dirigent er Andrea Maini og sangpedagog er Bente Marcussen. Øvelsene våre er på onsdager i Fjære kapell fra kl.19.30 til 21.30. Er du interessert, ta kontakt med Andrea Maini på tlf. 98412019.

vokaten kjørte på. Til slutt ristet advokaten oppgitt på hodet:
– Aldri har jeg møtt maken til prestemann. Du tror jo hverken på det gamle eller det nye testamentet.

•• Prestens lille datter fulg- ste nøy med mens pappa strevde med prekenen.
– Du pappa, er det Gud som sier deg hva du skal si?
– Ja, svarte han.
– Hvorfor spør du om det?
– Jeg bare lurte på hvorfor du stryker ut så mye...

kontaktinformasjon FJÆRE MENIGHET

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Dag Christensen
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Jourunn Nærdal
Trosopplæring (vikar)
jn@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensten
Barne- og ungdomsarb.
jw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Internettider med mer informasjon og nyheter fra Fjære menighet
www.grimstad.kirken.no
www.fevik.kirken.net
www.sammen.as

det skjønne

Veråsheia 29. april

musikkutvalget

INNKALLING TIL MØTE I MUSIKK-UTVALGET

Torsdag 3. mai kl. 19.00 på FMU-bygget blir det møte i musikk-utvalget i Fjære. Det skal planlegges musikalske bidrag i Fjære kirke fram til jul. Henvendelser, tips, og forespørsel angående musikk i gudstjeneste i Fjære kirke sendes til: am@grimstad.kirken.no

Den årlige gudstjenesten på Veråsheia er søndag 29. april. En ypperlig mulighet til å kombinere en kort og spennig søndagstur med gudstjeneste i det fri. Ut-sikten fra Veråsheia finnes det knapt makten til i Grimstad kommune. Fin tur for store og små. Gode stier går fra Moy, Vik og Hodnebrog. Veråsheia 29. april kl. 11.00

til tiden

Faste møtested- og tider for ulike grupper i Fjære menighet.

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

FASTE AKTIVITETER FOR BARN OG UNGE

BABYSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG

FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSTREFF FEVIK

Fevik kirke hver fredag kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF VIK

Vik bedehus annenhver onsdag kl. 10.30

FREDAGSTREFF LIA

Lia bedehus annenhver fredag kl. 10.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE

Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE

Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE

Hesnes bedehus hver søndag kl. 11.00

BARNELAGET LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

KROKEN YNGRES

Hos Jan og Anne Marie Midtbø annenhver onsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FRIVOLL

Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK

Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

FAMILIEKLUBB

FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

FAMILIEGUDSTJENESTER i

Fevik kirke og på FMU-huset på søndager

ALFSAM – FMU-huset

annenhver torsdag kl. 18.00-20.00 (15/3, 29/3, 19/4, 3/5, 24/5 og 7/6)

UNGDOMSGRUPPA LIA

Lia bedehus annenhver onsdag kl. 19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK

Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS

UNGDOM – FMU-huset mandager kl. 18.00

Ønsker du mer informasjon om noe av dette så ta kontakt med menighetskontoret

Tlf. 37090118 / 37090113
www.sammen.as

FASTE AKTIVITETER FOR VOKSNE

MORGENSANG

Hver torsdag kl. 08.30 er det morgensang i Fjære kirke.

PROKOR

øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KANTORI har korøvelse på Vik bedehus hver onsdag kl. 19.30-21.30.

FJÆRE SPIRITUALS (negro spirituals) øver torsdager i Fjære kirke kl. 19.15-20.15

FJÆRE MUSICA ANTIQUA (barokk-musikk) har øvinger i Fjære kirke på onsdager kl. 19.30

«STILLE KVELDER» i Fjære kirke på disse torsdagene:

Gudstjenester i Fjære

Dåpsskolebarn i Fevik kirke har pyntet alteret med blomster

Fjære kirke

28.4.	12.00	Gudstjeneste med konfirmasjon av Fevik-konfirmantene
29.4.	11.00	Gudstjeneste med konfirmasjon av Fevik-konfirmantene
29.4.	11.00	Gudstjeneste på Veråsheia
06.5.	11.00	Gudstjeneste
08.5.	18.00	Samtalegudstjeneste
09.5.	18.00	Samtalegudstjeneste
12.5.	12.00	Gudstjeneste med konfirmasjon av Fjære-konfirmantene
13.5.	10:00	Gudstjeneste med konfirmasjon av Fjære-konfirmantene
	12:00	Gudstjeneste med konfirmasjon av Fjære-konfirmantene
17.5.	11.00	Gudstjeneste
20.5.	11.00	Misjonsgudstjeneste
	19.30	Vårkonsert Fjære Kantori
27.5.	11.00	Gudstjeneste
28.5.	12.00	Økumenisk gudstjeneste Fjære-parken
03.6.	11.00	Gudstjeneste Fjære Kantori blir med
10.6.	11.00	Familiegudstjeneste i Fjære-parken
17.6.	11.00	Gudstjeneste
24.6.	11.00	Gudstjeneste

Fevik kirke

26.4.	18.00	Samtalegudstjeneste
06.5.	11.00	Gudstjeneste
06.05.	18.00	Vårfest.
13.5.	17.00	Storfamiliesamling
20.5.	11.00	Gudstjeneste
27.5.	11.00	Gudstjeneste
10.6.	19.30	Gudstjeneste
17.6.	11.00	Friluftsgudstjeneste Hasseltangen
23.06.	18.00	St. Hans i Ranvika

musikk i gudstjenesten i Fjære kirke

- Søndag 29. april kl. 11: Friluftsgudstjeneste på Veråsheia: Vesterled Musikkensemble
- Søndag 6. mai kl. 11: Gabriele Gonzalez, fiolin.
- Lørdag 12. mai kl. 12: konfirmasjoner-Fjære: Ragnhild Paulsen, klarinett og Ann-Kristin Olsen, fløyte, sang ved Leiv Erik Larsen
- Søndag 13. april kl. 10 og 12: konfirmasjoner-Fjære: Ragnhild Paulsen, klarinett og Ann-Kristin Olsen, fløyte, sang ved frivillige.
- Torsdag 17. mai kl. 11: Kristi Himmelfartsdag/17. mai: sang ved Tellef Hodnebrog.
- Søndag 20. mai kl. 11: Arve Konnestad, fløyte.
- Første pinsedag 27. mai: Ann-Kristin Olsen, fløyte.

Liker du å spille et instrument eller synger du? La oss gjøre det sammen i gudstjenesten! Jeg vil gjerne bruke fløyte, gitar, trekkspill, munnspill, eller stemmen din!

Ring Andrea Maini: mbl. 98412019.